

مفتح شهيد وحدت

▪ بزرگداشت روحانی که حوزه و دانشگاه را به هم پیوند داد
▪ جشنواره تئاتر کودک در همدان

پنجشنبه ۲ دی ماه ۱۳۹۵
شماره ۲۸۰۷

www.hamedanpayam.com (سایت)
info@hamedanpayam.com (ایمیل)
مدیر ویژه نامه: اکرم چهاردولی

لیتوگرافی و چاپ: پیام رسانه (همدان)
نشانی: همدان، خیابان مهدیه، رویروی
دیرستان شریعتی، ساختمان پیام

۰۹۱۸۳۱۵۱۴۳۷
تلفن: ۳۸۲۶۴۳۳ (۰۸۱)
دورنگار: ۳۸۲۷۹۰۱۳ (۰۸۱)

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: طاقی احسن
سردبیر: پد... طاقی احسن

پيام آرين
روزنامه

يك هفته خبر

• عکس ها: پوریا پاکزده

حضور جلیلی در دانشگاه بوعلی

وزیر اقتصاد در بزرگداشت شهید مفتح - تویسرکان

بازار گرم در روزهای سرد

حضور راکعی در دانشگاه بوعلی

برف و سرما در همدان

آئینی برای گرد هم آیی

نشب بلند سال برای با کودکان

خرید چله نشینی

یلدا بدون وای فای

طراحی از تصویر شهید مفتح

وحدت آیین نامه برنامه دارد

حوزویان به درون یک جهت گیری خاص سیاسی فضای ادامه گفتگو و همسویی را سلب کرد به حدی که در سال های گذشته از دورن حوزه ندهایی به گوش رسید که تحصیل کردگان و دانشگاهیان رسوبات فرهنگ غرب در کشورند.

در چنین فضایی فکر کردن به وحدت و همسویی حوزه و دانشگاه یک محاسبه اشتباه بود؛ چراکه در جایی وحدت بر می آید که نقاط اشتراک هوشیارانه و با آگاهی شناخته شده باشند و درک همراهی برای نیل به اهداف متعالی ایجاد شده باشد. در فضایی که حوزه دانشگاه ها را به چوب تفکرات غیبردینی و غرب گراییانه می راند و دانشگاه ها نیز قدمی برای تعامل با حوزویان بر نمی دارند تصور وحدت خیالی خام است.

مادامی که جوهره علمی درون دانشگاه ها از سوی حوزه ها به رسمیت شناخته نشود و مادامی که دانشگاه ها دین و معارف و احکام را از پایه موجودیت خود ندانند در رابطه حوزه و دانشگاه بر پاشنه جدایی می چرخد.

از این رو ایجاد فضای گفتگو، امکان طرح آزادانه نقدهای دانشگاه روی حوزه و اعتماد حوزویان به خودی بودن دانشگاهیان از جمله لوازم تحقق شعار مترقیانه وحدت حوزه و دانشگاه است.

وحدت پدیده ای قلبی و حسی است که با آئین نامه و چارچوب های اداری مسیر نخواهد شد و به ویژه در فضای درس و مباحثه حوزه و دانشگاه این دست یافتنی است

مگر آنکه دست های ناپیدا همچنان بخواهند که دانشگاه را با حوزه ها و حوزه ها را با دانشگاه بیگانه و ناموس کنند.

رسیدن به اشتراک و پس از آن وحدت و همسویی در پیشبرد امور از نتایج گفتوگو و تضارب آرا و اراده مشترک برای دستیابی به اهداف مشترک است. دستیابی به این وحدت در حوزه های فعال و تاثیرگذار و محرک جامعه و نظام سیاسی بیشتر از دیگر حوزه ها حایز اهمیت است.

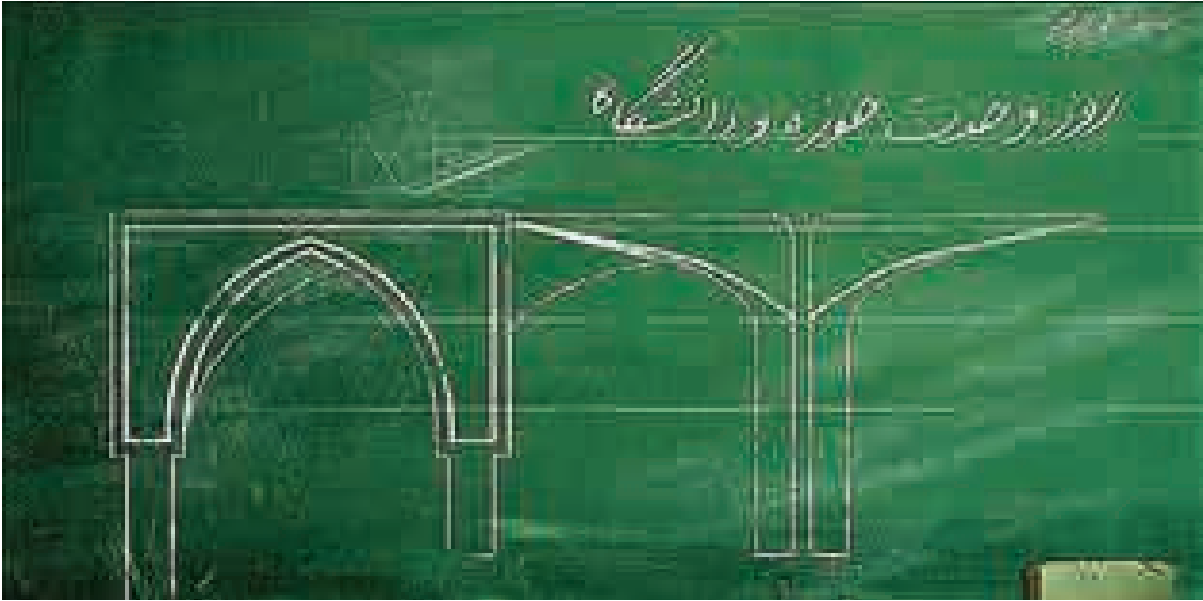
در مسأله وحدت حوزه و دانشگاه دو نهاد علمی و پرذاتند به دانش سعی میدعان این آرمان به آن بوده که کانون های جستجو گر و بالنده مسیر تعالی و پیشرفت کشور را با همفکری یکدیگر پیمایند و اهرم های علمی خود را در جهتی هماهنگ و همخوان با یکدیگر به حرکت درآورند.

با این افق بندی اما سالیانی است که نه حوزه دانشگاه را امین میداند و نه دانشگاه خط حوزه را می خواند. در واقع احساس مسئولیت حوزه در قبال پاسداری از برخی مبانی و اصول که به ایستایی و همراه نبودن با مقتضیات روز منتج شده از سویی و خودبرت بینی و شیفتگی شگفت انگیز نسبت به متون و مکاتب غربی در دانشگاه ها دو لبه قیچی بوده اند که یافته وحدت را از هم گسیخته کرده است.

اینکه گفته می شود بافته وحدت از روزگاری یادآوری می کنند که یک پای علمی حوزوی حضور در کلاس های درس دانشگاه ها و به جان خریدن انواع هزینه ها بود که در دوران انقلاب شاهد آن بودیم. ایسن حضور به قدری همگرای ایجاد کرد که دانشجویان پشت سر رهبر انقلاب در نهضت ۵۷ قرار گرفتند.

شرایط پس از انقلاب و غلتیدن چهره های علمی دانشگاهی به فضاهای سیاسی و جناحی از سویی و محدود شدن

جامعه نیازمند وحدت عمل حوزه ودانشگاه است

روشنگر آن در پيله رخوت و سستی و بی تفاوتی قرار گرفته باشد.

امروزه بعد از گذشت حدود ۴ دهه از پیروزی انقلاب همانا پیشبرد اهداف انقلاب و آماده نگه داشتن ذهن های عمومی برای مشارکت در اجرای برنامه های ملی به عهده روحانیت و دانشگاهیان و پیوند راستین حوزه و دانشگاه است. روحانیت بر اساس همان نقش بنیادی خود و دانشگاهیان نیز بنا بر رسالت و مسئولیتی که نسبت به جامعه خویش دارند، باید نیازهای روز جامعه را درک کرده و حرکت و برنامه ریزی حوزه و دانشگاه همسو و مطابق نیازها در تمام بخش های اجتماعی، علمی و دینی قرار بگیرد.

دینی و روشنگرانه خود و دشمنی بنیادی با طاغوت و طاغوتیان و از سویی دانشگاهیان به موجب آگاهی های اجتماعی وشناخت از حکومت و ساختار کمی و کیفی جوامع بشری، خود را ملزم و موظف به حضور در صف اول مبارزه سیاسی و انقلاب علیه رژیم پوسیده شاهنشاهی می دانستند.

آگاهی و شسم سیاسی و پیشاهنگی در تحولات اجتماعی بین روحانیت و دانشگاهیان بویژه در جامعه اسلامی ایران مختص به انقلاب و حرکت های تند اجتماعی نیست. ذات و نقش بنیادی این دو قشر پویا و تحول خواه دائم در حال جوش وخروش و طلب قوام گرفته و بدا به حال مردمی که قشر های پیشاهنگ و

مهدی ناصر نژاد

شکل گیری و پیروزی انقلاب اسلامی علاوه بر رهبریت هوشمندانه و نستوه بر پایه همراهی و یکدلی رهبریت و دانشگاه در زمان خویش استوار بود. در واقع علمای روحانی و طلاب حوزه های علمیه در سراسر کشور و از سویی اساتید دانشگاه، دانشگاهیان و دانشجویان ایرانی در سال های قیام و مبارزه علیه رژیم سفاک شاهنشاهی بر اصل و اساس قرار و مدار نانوشته ای امواج انقلابی را به وجود آورده و موجب حرکت و انسجام قشر های مردم و از سویی نثر و نظم شعار های انقلابی در بسستر راهپیمایی ها و تظاهرات مردمی بودند. در این میان روحانیت بنا بر رسالت

پس از میزبانی ۱۰ ساله همدانی ها

دنیا جشنواره تئاتر کودک را با نام همدان می شناسد

تا به حال نزدیک به سی وچند نمایش را اجرا کرده اند. آخرین نمایش اجرا شده این گروه مرداد و شهریور سال ۹۵ با عنوان «خروس می خواند» به نویسندگی و کارگردانی شهرام کریمی در تماشاخانه ایران شهر به روی صحنه رفته است.

گفتگو با شهرام کریمی دبیر بیست و سومین جشنواره بین المللی تیاتر کودک و نوجوان را ادامه می خوانید:

و معماری آغاز کرده است. اولین نمایش را سال ۱۳۷۲ در جشنواره تئاتر دفاع مقدس تهران اجرا نموده و بعد در سالن چهارسو اجرای عمومی داشته است. سال ۱۳۷۲ به گروه داوود کیانیان پیوسته و در نخستین فعالیت تئاتر کودک و نوجوان در نمایش «خروسک پریشان» نقش آفرینی کرده و بعد در طول سالیان فعالیت به اتفاق حمیدرضا نعیمی و آرش دادگر گروه نمایشی شایا را تشکیل داد که

مریم مقدم

شهرام کریمی متولد سال ۱۳۵۱ شهرستان کرمانشاه است که اصالتا زادگاه پدری او اسلام آباد غرب است. بعد از اخذ دیپلم راهی تهران شده و از سال ۱۳۷۰ تاکنون ساکن تهران است.

از دوران دبیرستان کار تئاتر را شروع نموده و فعالیت حرفه ای خود را از زمان دانشجویی سال ۱۳۷۱ و از مقطع ورود به دانشگاه هنر

بخش های جدیدی در جشنواره امسال مانند جشن صد سالگی تئاتر کودک و نوجوان، بخش داوری آثار چاپ شده و نمایش های چاپ شده کودک و نوجوان، برگزاری دور جدید مسابقه عکس و پوستر که دو سالانه است کارگاه های آموزشی جدید و بخش تئاتر خردسال که برای نخستین بار به شکل مسابقه برگزار می شود، از اتفاقات خوب دوره بیست و سوم است.

آیا جشنواره اولویت بندی های دارد؟ موضوع در جشنواره آزاد است و هیچوقت سعی نکرده ایم محدودیتی ایجاد کنیم و فقط آثار ی به تناسب جشنواره باید تولید شود اما هر سال شعاری برای جشنواره انتخاب می کنیم و در همان راستا سعی می کنیم خطمشی را برای تئاتر که تولید می شود، ترسیم کنیم. شعار امسال «حمایت مهر بر صحنه کودکی» است و سال شاعران انتخاب می شود و متناسب با آن موضوعاتی مطرح می شود و چشم اندازی برای گذشته و آینده تئاتر ترسیم می کنیم.

آیا جشنواره همدان بین المللی است و در جهان چقدر جشنواره همدان را می شناسند؟

جشنواره با حضور گروه های خارجی بین المللی برگزار می شود و همین زمینه تعامل با هنرمندان خارجی را پیش می آورد. کاملاً مشخص است که در ۱۰ سال گذشته که جشنواره بین المللی بوده چه فوایدی داشته است. چه تعداد از هنرمندان به گروه های خارجی معرفی شده اند. چقدر گروه های خارجی با هنرمندان ایران آشنا شده اند و اینکه چقدر هنرمندان ایرانی سعی کرده اند آثار به تناسب مسابقات و استانداردهای جهانی همراه باشد. خوشبختانه جشنواره یک جشنواره شناخته شده است و هر ساله از کشورهای مختلف در آن شرکت می کنند یک رویداد مؤثر و مفید که ارزشمند است.

جشنواره همدان در جهان جایی برای خود باز کرده و جایگاهی دارد؟

جشنواره در چند سال گذشته ثبت جهانی شد و در سراسر دنیا با جشنواره آشنا هستند. بیست و سه دوره از جشنواره می گذرد و جزو یکی از با سابقه ترین جشنواره های تئاتر در دنیا است. جشنواره های مختلف تئاتر در کشورهای مختلف دنیا داریم اما تاریخ برگزاری هیچکدام این اندازه نیست. در آلمان چند جشنواره تئاتر با سابقه ۴۰ یا ۵۰ ساله داریم که سال ها است در

دوره های مختلف برگزار می شود جشنواره تئاتر همدان هم یک جشنواره با قدمت و با سابقه است که در ۱۰ سال گذشته خیلی خوب معرفی شده است.

چه دغدغه های برای تئاتر کودک وجود دارد؟

دغدغه در تئاتر کودک و نوجوان زیاد است. اول اینکه فضا و امکانات و بودجه در حوزه تئاتر کودک و نوجوان به میزان جمعیت هنرمندان و ظرفیتی از مخاطبان که داریم نیست و این یکی از ایرادات است. دوم اینکه از جهت ارزش گذاری نیاز داریم که ارزش و اهمیت این هنر برای همه و حتی برای قشر هنرمند مشخص شود. سوم اینکه سالن های تخصصی تئاتر کودک و نوجوان داشته باشیم و این شایسته نیست که در

بعضی از استان ها اصلاً تئاتر کودک و نوجوان نداریم یا خیلی ضعیف داریم. چهارم اینکه مقوله علمی و جدی تئاتر کودک و نوجوان است بسیاری هنر تئاتر کودک و نوجوان را هنر سهل و قابل دسترسی می دانند در صورتی که جزو دشوارترین گونه های هنری است و باید به آن توجه شود.

جشنواره تئاتر همدان چه اهدافی را پیگیری می کند و توقعات شما و مخاطبان از جشنواره چه هست؟

توقع مخاطب از ما طبیعی است که دیدن آثار تولیدی ارزشمندی است و مخاطب دوست دارد آثار ارزشمند را کیفیت، خلافت هنری را تماشا کند و بهر جا حق دارند و جشنواره های مختلفی در دنیا برگزار می شود که برگزار این رویدادها به نوعی تجلیل هنر تئاتر است. این هدف را با برگزاری جشنواره دنبال می کنیم که این رویداد را به جریان مستمر تبدیل کنیم.

چهارمین هدف در برگزاری علمی جشنواره دنبال می کنیم. رسیدن به یک خطمشی و روش در خصوص ترسیم وضعیت تئاتر کودک و نوجوان در ایران است. ۱۰۰ سال تئاتر کودک و نوجوان داریم و این صد سال تئاتر کودک و نوجوان مسیر پیچیده ای را طی کرده است. تئاتر کودک و نوجوان در کشور گسترش پیدا کرده است و فقط اجرا اهمیت ندارد بلکه تئاتر کودک و

نوجوان یک دگرگونی در روش های آموزشی هم ایجاد شده و در شکل و شیوه های اجرایی دستخوش تغییر و تحول شده است.

پنجمین نکته ای که در برگزاری جشنواره تئاتر دنبال می کنیم هدف این است که بتوانیم یک جریانی در بین هنرمندان ایجاد شود تا علاوه بر واقف شدن به ارزش هنری خودشان به این نکته پی ببرند که رسیدن به یک هدف و رسیدن به یک تئاتر با اهمیت و با ارزش وابسته به کار جدی و مؤثر است. مخاطب بسیار اهمیت دارد و می خواهیم از طریق جشنواره تولید هنری شایسته برای مخاطبان داشته باشیم. پنجمین هدف به شکلی دنبال کردن ارزش مخاطب و یادآوری کردن این نکته به مخاطب است.

تجربه های هنرمندان خارجی، آشنایی هنرمندان خارجی با آثار هنرمندان ایرانی از اهدافی است که دنبال می کنیم.

هدف دیگر ما رشد علمی و آکادمیک هنر تئاتر در بین هنرمندان است که با برگزاری سمینارها و کارگاه ها و نشست های تخصصی، چاپ کتاب های علمی سعی می کنیم این اتفاقات از طریق جشنواره شکل بگیرد، سومین هدف معرفی ارزش هنر تئاتر کودک و نوجوان است و برگزاری جشنواره این خاصیت را دارد که به مسئولین و مخاطبان به شکلی ارزش این هنر را یادآوری می کند. جشنواره ها در دنیا سابقه طولانی دارند و جشنواره های مختلفی در دنیا برگزار می شود که برگزار این رویدادها به نوعی تجلیل هنر تئاتر است. این هدف را با برگزاری جشنواره دنبال می کنیم که این رویداد را به جریان مستمر تبدیل کنیم.

چهارمین هدف در برگزاری علمی جشنواره دنبال می کنیم. رسیدن به یک خطمشی و روش در خصوص ترسیم وضعیت تئاتر کودک و نوجوان در ایران است. ۱۰۰ سال تئاتر کودک و نوجوان داریم و این صد سال تئاتر کودک و نوجوان مسیر پیچیده ای را طی کرده است. تئاتر کودک و نوجوان در کشور گسترش پیدا کرده است و فقط اجرا اهمیت ندارد بلکه تئاتر کودک و

نوجوان یک دگرگونی در روش های آموزشی هم ایجاد شده و در شکل و شیوه های اجرایی دستخوش تغییر و تحول شده است. پنجمین نکته ای که در برگزاری جشنواره تئاتر دنبال می کنیم هدف این است که بتوانیم یک جریانی در بین هنرمندان ایجاد شود تا علاوه بر واقف شدن به ارزش هنری خودشان به این نکته پی ببرند که رسیدن به یک هدف و رسیدن به یک تئاتر با اهمیت و با ارزش وابسته به کار جدی و مؤثر است. مخاطب بسیار اهمیت دارد و می خواهیم از طریق جشنواره تولید هنری شایسته برای مخاطبان داشته باشیم. پنجمین هدف به شکلی دنبال کردن ارزش مخاطب و یادآوری کردن این نکته به مخاطب است.

مسیر خانگے شدن تئاتر

✽ امیر یختیاریان

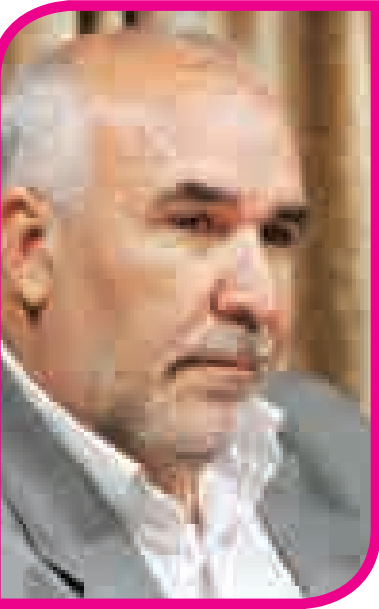
جشنواره تئاتر کودک و نوجوان رویداد مهم فرهنگی شهر همدان است. این جشنواره به تدریج جای خود را در میان مخاطبان اصلی جشنواره یعنی خانواده‌ها باز کرده و توانسته است توجه جمع پرشماری از کودکان، نوجوانان و بزرگسالان را به سمت خود جلب کند. با این حال، جشنواره اتفاقی است که نتوانسته نقش پررنگی را در فضای فرهنگی این شهر بازی کند. مهمترین دستاوردی که این جشنواره باید داشته باشد و تا کنون کمتر بدان توجه شده، عمومی کردن تئاتر در همدان است. تئاتر در سطح حرفه‌ای یک فعالیت اصلی هنری است اما در سطح عمومی ترش، کنشی ناب است که می‌تواند جوابگوی بسیاری از نیازهای فرهنگی و اجتماعی در جامعه کودکان و نوجوانان باشد. قرار نیست که هر کس بازی در تئاتر را تجربه می‌کند در مسیر حرفه‌ای شدن بیفتد و آینده خودش را به این هنر گره بزند اما خوب است که عموم کودکان ما در سنین خردسالی و کودکی زندگی در عرصه تئاتر را تجربه کنند تا شاید توانایی‌های ناشکفته خود را شکوفا سازند. تئاتر در برخی از کشورها غذای روح و ضرورتی است که همگان بر فایده‌مندی آن اذعان داشته و به همین دلیل برایش خرج می‌کنند. ۲ سال پیش مدیر یک گروه نمایشی از لهستان با تئاتری برای خردسالان شش ماه به بالا در جشنواره تئاتر کودک همدان شرکت کرده بود. باور این‌که تئاتر بتواند زبان گفتگو با خردسالان ۶ ماهه باشد برای بسیاری از ما که با تئاتر به مفهوم جدید آن آشنا نیستیم، سخت و باور نکردنی است. اما آنها که این اقبال را داشتند آن تئاتر را مشاهده کنند دیدند که چگونه خردسالان نه‌تنها به تماشا نشستند بلکه در مسیر تماشای نمایش این شجاعت را یافتند که وارد صحنه شده و اولین و شاید آخرین نمایش عمر خود را بازی کنند. مدیر هنری آن گروه در مورد جایگاه تئاتر در لهستان بر این باور بود که تئاتر در خون اهالی ورشو جاری است و خانواده‌ها به ارزشمندی تئاتر کودک اعتقاد دارند و به همین خاطر برای آن هزینه می‌کنند. در ایران، خانواده‌ها به دو چیز اعتقاد دارند. یکی طلا وملک و دیگری کنکور. همین است که این دو معبد بزرگ حجم عمده وقت و انرژی خرد و کلان را به

دهیم. تئاتر کودک در ایران با وجود دیرپایی همچنان کودک مانده است و جشنواره هم در عمل تأثیری بر رشد این پیرخردسال نداشته است. باید رویکردمان را به جشنواره تغییر دهیم و توقع ما از جشنواره، تئاتری شدن خانواده‌ها و کودکانمان بشود طوری که آنها نه‌تنها به تماشای تئاتر خو بگیرند بلکه بازی در تئاتر و زندگی کردن در آن را هم تجربه کنند. این تغییر در رویکرد نه‌تنها جشنواره را غنا می‌بخشد کودکان ما را نیز با تئاتر عجین کرده و آنها را در مسیر اجتماعی شدن کمک می‌کند.

آنچه برای همدان از جشنواره بیست‌وسوم ماند

۱۳۵ هزار کودک و نوجوان آمدند ۵ سال دیگر میزبانیم

فاضل عبادی در گفت‌وگو با همدان پیام اظهار داشت: جشنواره تئاتر کودک امسال با وجود مشکلات مالی و کمبود اعتبارات برای بیست‌وسومین بار برگزار می‌شود و امسال در حاشیه برگزاری آن جشن ۱۰۰ سالگی تئاتر را نیز در برنامه داریم. وی تصریح کرد: تمام هزینه‌های جشنواره‌های گذشته پرداخته شده و اینکه عنوان می‌شود هنوز بخشی از هزینه‌ها از جمله هزین اقامت مهمان‌ها در هتل محل اقامتشان پرداخت نشده درست نیست. مدیرکل ارشاد استان همدان با بیان اینکه در این دوره از جشنواره بیش از ۴۰۰ مهمان داخلی و خارجی برای دیدن نمایش‌ها به همدان آمدند، تأکید کرد: جشنواره امسال در ۱۰ بخش برگزار شد که تنها در ۵ بخش از آن رقابتی است بر این اساس ۶۰ عنوان جایزه برای برگزیدگان جشنواره بیست‌وسوم در نظر گرفته شد.

وی عنوان کرد: اگر می‌خواهیم تئاتر به عنوان مادر هنرها همچنان بالنده و پیشرو باشد توجه و اهتمام به تئاتر برای کودک و تئاتر خود کودکان می‌تواند در

نماینده توپسرکان از ویژگی‌های شخصیتی شهید مفتاح می‌گوید

روحانے روشنفکری که ناجے حوزه ودانشگاه شد

تلاش کرد که این تلاش نیز به سرانجام رسید. محمدمهدی مفتاح، شهید مفتاح را یک شخصیت علمی و مبارزی مطرح، و استاد بزرگ حوزه و دانشگاه دانست که رهبر کبیر انقلاب در دو مورد از بیاناتشان با عنوان دانشمند و استاد محترم از او نام برده است.

فرزند منادی وحدت حوزه و دانشگاه، با بیان اینکه پدر شخصیتی بسیار بزرگ در جنبه‌های مختلف بود ودر حال حاضر هم می‌تواند الگویی برای جوانان باشد، از دستگاه‌های فرهنگی خواست تا در شناساندن این الگوها به جامعه و بویژه جوانان تلاش کنند

احساس تکلیف شهید برای حضور در دانشگاه عده‌ای در آن سال‌ها مبارزه منفی را آغاز کرده بودند و گاهی خانواده‌های متدین از حضور فرزندان خود در دبیرستان و دانشگاه ممانعت می‌کردند تا تحت تأثیر آموزه‌های ضد دینی رژیم قرار نگیرند، اما شهید مفتاح معتقد بود که باید در دانشگاه حضور یافت و علم آموخت اما این حضور باید چگونه باشد را هم به خوبی تبیین کرد و در آنجا بود که هسته‌های اصلی دانشجویان مبارز را شکل داد. به گفته محمد مهدی مفتاح، ایشان علاوه بر آن که از مدرسان مطرح حوزه علمیه بود بر خود تکلیف دانست که وارد دانشگاه شود و با شناخت روحیات و علایق دانشجویان، جوانان را که رژیم پهلوی سعی بر جدا کردن آنها از دین داشت به سوی دین بازگرداند.

وقتی برای حضور در دانشگاه شماتت شد آن شهید بزرگوار حتی با حضور خود در دانشگاه از سوی برخی دوستان خود مورد شماتت قرار گرفت اما احساس تکلیف و عمل به انجام وظیفه را اولویت قرار داده بود و با تشکیل هسته‌های مبارز دانشجویان در دانشگاه به روند انقلاب تحریکی ویژه‌تر بخشید، به طوری که از ۱۳ شهریور ۵۷ نماز عید فطر توسط وی اقامه شد تا ۲۲ بهمن ۵۷ روند پیروزی انقلاب شب تندی به خود گرفت.

از مؤسسين جامعه روحانیت مبارز

تبیین جایگاه شهید مفتاح از جانب رهبری

مفتح با تأکید بر اینکه شهید مفتاح یکی از مؤسسين و نخستین اعضای شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز بود، تصریح کرد: آیت‌ا... مفتاح مفتاح را به عنوان پشتوانه‌های اصلی انقلاب و از شهدای صدر انقلاب و از شاگردان و یاران با وفای امام خمینی(ره) دانست و گفت: وی در تنظیم و انتشار اعلامیه‌ها و مسائلی از این دست از افراد شاخص بود که در شناساندن مرجعیت امام

✽ معصومه کمالوند

آیت‌ا... دکتر محمد مفتاح از جمله اندیشمندان مبارزی که ۲۷ آذرماه سال ۱۳۵۸، هنگام ورود به دانشکده الهیات، توسط گروهک فرقان هدف گلوله قرار گرفت و به فیض عظیم شهادت نائل آمد. شهید مفتاح سال ۵۵ امام جماعت مسجد قبا شد و این مسجد را به پایگاه مبارزاتی علیه رژیم طاغوت تبدیل کرد؛ در ادامه روز عید فطر سال ۵۷ مصادف با ۱۳ شهریور در تپه‌های قیطریه نماز عید فطر به امامت شهید مفتاح برگزار شد؛ بعد از آن اولین تظاهرات چند ده هزار نفری شکل گرفت و در این راهپیمایی مردم دعوت به راهپیمایی دیگری در ۱۶ شهریور شدند که راهپیمایی آن روز کمر رژیم شاه را شکست و مردم در کف خیابان‌ها به مبارزه با رژیم شاه پرداختند.

از ۱۶ شهریور تا ۲۲ بهمن و پیروزی انقلاب فاصله زیادی نبود و با حضور توده مردم رژیم شاه سقوط کرد، شهید مفتاح به یکی از اعضای اصلی تشکیلاتدهنده کمیته استقبال از امام(ره) انتخاب شد، پس از آن سرپرستی کمیته انقلاب اسلامی و دانشکده الهیات را بر عهده داشت و سرانجام در ۲۷ آذرماه سال ۵۸ هنگام ورود به دانشگاه تهران توسط گروه فرقان هدف گلوله قرار گرفت و به همراه دو محافظش جواد بهمنی و اصغر نعمتی در محفل دانشکده الهیات دانشگاه تهران به شهادت رسید.

روحانی روشنفکر و روشنگری که نقش مهمی در نهضت اسلامی مردم ایران به رهبری اسام خمینی ایفا نمود. ایشان، قدم‌های مؤثیری در راه تحقق وحدت بین حوزه‌های علمیه و دانشگاه و دگروه روحانی و دانشگاهی برداشت و به همین اساس ۲۷ آذرماه سالروز شهادت وی را به پاس تلاش‌های آن بزرگوار روز وحدت حوزه و دانشگاه نامگذاری شده است.

انسان‌های وارسته‌ای همچون آیت‌ا... شبیری زنجانی، آیت‌ا... جوادی آملی، آیت‌ا... مکارم شیرازی، آیت‌ا... سبحانی، آیت‌ا... نوری همدانی و مرحوم آیت‌ا... فاضل لنکرانی هم درس، هم بحث و رفیق شهید بودند.

شهید مفتاح توطئه استعمار در ایجاد تفرقه میان دو قشر دانشگاهی و روحانی، را با تمام وجود احساس کرده بود، ایجاد وحدت میان این دو قشر مهم جامعه را از اولویتهای خود قرار داد و در کنار آموزش و تدریس و تربیت نیروهای جوان به مبارزه با رژیم پهلوی پرداخت.

شهید مفتاح در آینه خاطرات فرزند

در ایمن گفت‌وگو پای صحبت‌های فرزند ایشان، که در زمان شهادت پدر برگوارشان تنها ۲۲ سال داشتند، می‌نشینیم.

نماینده مردم توپسرکان در مجلس شورای اسلامی شهید مفتاح را یکی از شخصیت‌های سرشناس انقلاب و از شهدای صدر انقلاب و از شاگردان و یاران با وفای امام خمینی(ره) دانست و گفت: وی در تنظیم و انتشار اعلامیه‌ها و مسائلی از این دست از افراد شاخص بود که در شناساندن مرجعیت امام

اگر برای نمازبه مسجد نیامدم با تابوت بیایید

نماینده مردم توپسرکان، اخلاص را بارزترین ویژگی شهید مفتاح دانست و گفت: اهتمام به نماز اول وقت ویژگی شاخص شهید مفتاح بود به طوری که به یکی از دوستان خود گفته بود اگر دیدید ۱۰ تا ۱۵ دقیقه از اذان گذشته و من هنوز برای اقامه نماز در مسجد حضور نیافتمم با تابوت بر درب منزل ما بیایید؛ چراکه تنها مرگ می‌تواند مرا از نماز اول وقت بازدارد.

مرجعی برای حل مشکلات مردم

آیت‌ا... مفتاح تنها ۱۰ ماه پس از انقلاب زندگی کردند و همان ویژگی اقامه نماز اول وقت ایشان سبب شد تا بسیاری از مردم در اوایل انقلاب که هنوز کمیته‌ها و ادارات برای پاسخگویی به مردم به درستی تشکیل نشده بودند، در مسجد قبا حضور یافته و شهید مفتاح بیش از ۲ ساعت برای رفع مشکلات مردم پس از اقامه نماز در مسجد می‌ماند.

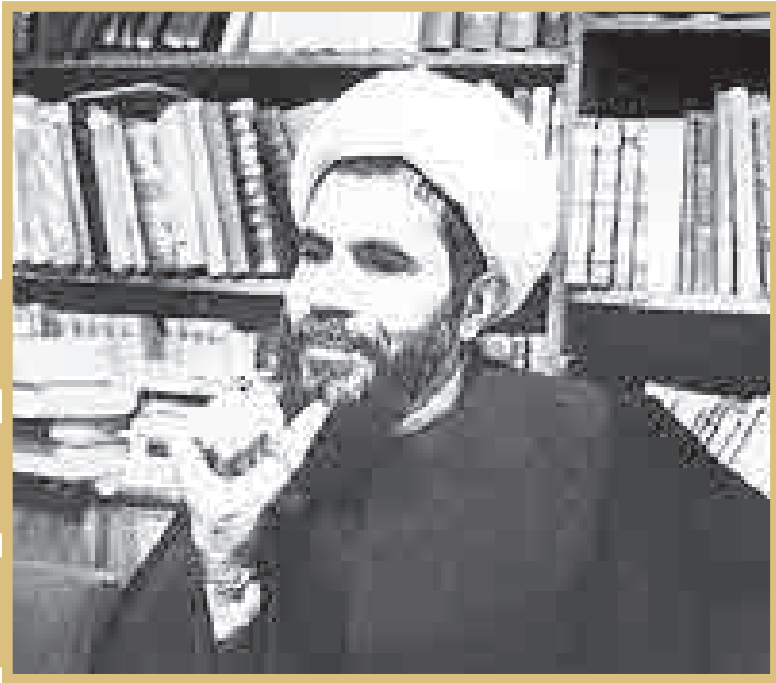
وحدت حوزه و دانشگاه در کلام مقام معظم رهبری

وحدت حوزه و دانشگاه، یعنی وحدت در هدف

لحاظ برخی از محتواها به هم نزدیک کنیم. امروز هیچکس انتظار یک دانشگاه خلق الساعه صد درصد اسلامی را ندارد، اما همه انتظار دارند که جهت حرکت، به سوی ایجاد یک دانشگاه صد درصد اسلامی باشد. ایسن منظور حاصل نخواهد آمد مگر با وحدت عمیق و عملی حوزه و دانشگاه و روحانی و دانشجو و این یک ضرورت و نیاز انقلابی است. یکی از عزیزترین دستاوردهای انقلاب اسلامی این بود که دو بخش عظیم فرهنگی که سال‌ها تلاش شده بود از هم دور باشند [حوزه و دانشگاه]... با هم متحد شدند. در کشور ما، هزار سال علم و دین در کنار یکدیگر بودند. علما و پزشکان و متجانب و ریاضیدان‌های بزرگ تاریخ ما -آن کسانی که امروز نامشان و اکتشافاتشان هنوز در دنیا مطرح است- جزو علمای بالله و صاحبان دین و متفکران دینی بودند.

وحدت حوزه و دانشگاه، یعنی: وحدت در اهداف کلی، وحدت در کامل ساختن این ملت و این کشور و حرکت با یکدیگر و عبور در دو خط موازی، بدون اصطکاک با هم؛ یعنی هر دو، کار خودشان را بکنند؛ اما برای یک هدف و آن هدف، ساختن و کامل کردن ملت و کشور ایران است. اینطور باید حرکت کرد. وحدت حوزه و دانشگاه، یعنی وحدت در هدف. هدف این است که همه به سمت ایجاد یک جامعه اسلامی پیشرفته مستقل، جامعه امام، جامعه پیشاهنگ، جامعه الگو، ملت شاهد -ملتی که مردم دنیا با نگاه به او جرأت پیدا کنند، تا فکر تحول را در ذهن خودشان بگذرانند و در عملشان پیاده کنند- حرکت نمایند. وحدت حوزه و دانشگاه عبارت از این است که ما این دو کانون علمی، این دو مرکز تعلیم و تعلم را از لحاظ اخلاقی حاکم بر آنها، از لحاظ سیستم و سازماندهی حاکم بر آنها، و از

ضرورت تأسیس بنیاد علم و فرهنگ

مفتح در استان

این موضوع در خصوص شخصیت بزرگ و ارزشمندی چون شهید مفتح که نه تنها عمر شریف خویش را در راه احیای معارف اسلامی به کار گرفته، بلکه در سنگرهای گوناگون به ستیز با جهل و تباهی و ستم پرداخته اند، کاملاً صدق می کند. یکی از کارهای بزرگ و ماندگار آن شهید والامقام پیوند دانشگاه و حوزه بود که به واسطه تلاش های ایشان چشمه هایی از ارزش های والای دینی در دانشگاه ها جاری شد. از این جهت می توان نقطه عطف وحدت حوزه و دانشگاه در زندگی شهید مفتح به خوبی مشاهده کرد.

در واقع با تلاش متفکرانی چون شهید مفتح دو قشر دانشجو و روحانی نیاز به هماهنگی و وحدت را در خود احساس کردند؛ قشر دانشگاهی درک کرد که بدون هماهنگی با روحانیتی که بر عموم جامعه تأثیر همه جانبه دارد و ناشر فرهنگ اسلامی است هیچ اقدام مثبتی را نمی توان انجام داد و علت توجه جامعه روحانیت به دانشگاه این واقعیت بود که بدون در نظر گرفتن اقتضای صاحب تخصص و دارای توانایی های علمی و فنی برخوردار از مهارت های پژوهشی، رشد

چون شهید مفتح که نه تنها عمر شریف خویش را در راه احیای معارف اسلامی به کار گرفته، بلکه در سنگرهای گوناگون به ستیز با جهل و تباهی و ستم

علمی و توسعه علمی و فرهنگی جامعه میسر نخواهد شد. به هرحال فضائل علمی و معنوی آیت الله مفتح از یکسو و تلاش ها و مجاهدت های ایشان در راه انقلاب اسلامی و به ویژه نقشی که در آگاه سازی جامعه و تبیین ایدئولوژی انقلاب اسلامی بر اساس اندیشه بلند امام خمینی(ره) انجام داد، از سوی دیگر باعث شده تا نام این بزرگوار به عنوان یکی از چهره های ماندگار انقلاب اسلامی ثبت شود.

بدون شک یکی از افتخارات استان همدان چنین چهره های بزرگ و ماندگاری است که باید همواره قدر دانسته شود و در این راستا از هیچ تلاشی ی فروگذار نگردد.

برگزاری همایش ها، آیین ها و مراسم مختلف به جای خود لازم و البته ارزشمند است، اما به نظر می آید برای ارج نهادن به تلاش ها و مجاهدت های ماندگار شخصیت هایی چون مفتح باید کارهای بزرگتری انجام شود که شاید تأسیس و راه اندازی بنیادی علمی و فرهنگی به نام ایشان از جمله این کارهای مهم و در

بزرگداشت علما، بزرگان و شخصیت های علمی، دینی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی از جمله سنت ها و رویه های ارزشمند و در خوری است که ریشه در اعتقادات و فرهنگ ملی و دینی ما نیز دارد. این مهم در استان همدان که به خطه علم پرور مشهور بوده و به لحاظ علمی و فرهنگی از جایگاه خاصی برخوردار است، اهمیت ویژه ای دارد. چراکه در طول تاریخ علمای بزرگی از این دیار برخاسته و هریک منشأ خدمات ماندگار و ارزنده ای در حوزه های علم و فرهنگ شده اند.

پاسداشت و گرامیداشت یاد و نام این بزرگان رسالت بزرگی است که بر دوش همگان به ویژه اشخاص و نهادهای دستگاههای ذیربط و مسوول است. این مهم گرچه در چند سال اخیر به واسطه تأکید بزرگان استان از جمله نماینده ولی فقیه در استان بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است، اما همچنان در مواردی شاهد هستیم که اینگونه پاسداشت ها صرفاً به برگزاری مراسمی یا حداکثر همایش های علمی، آن هم در سطح محدود اکتفا می شود.

صاحب نظران حوزه و دانشگاه:

وحدت فعلی بین حوزه و دانشگاه مطلوب نیست

آیت الله مدتهاسست تولیدات علوم اسلامی در حوزه و دانشگاه کمزنگ شده است

رئیس یک حوزه علمیه نیز با تأکید بر ضرورت وحدت در حوزه و دانشگاه اظهار داشت: برای رسیدن به یک هدف اصلی که همان جهانی شدن تمدن اسلامی و بصیرت‌افزایی است به دو بال معنویت و دانش و علوم نیاز است، و تنها با این دو بال می‌توان به این هدف رسید که متأسفانه در حال حاضر وحدت بین حوزه و دانشگاه خیلی پررنگ نیست و هر دو حوزه درگیر مسائل جانبی شده‌اند.

صادق صالح یکی از ضعف‌های حوزه و دانشگاه را نداشتن محور وحدت عنوان کرد و گفت: سال‌هاست در تولید علوم اسلامی کار نشده و تولیدی در این زمینه نداشته‌ایم بسیاری از آیات داریم که تاکنون تفسیر نشده‌اند و بسیاری از علوم خیلی خام هستند و هنوز به لحاظ اسلامی در خصوص این علوم کاری نشده لذا در وحدت بین حوزه و دانشگاه ما باید به دنبال چنین کارهای مشترکی باشیم نه صرفاً تبادل اساتید.

وی با تأیید نظر دانشگاهیان در زمینه یک سویه بودن تعامل نیز گفت: در حوزه و دانشگاه یک تعامل یکسویه و یکطرفه داریم و تنها حضور روحانیون را در دانشگاه می‌بینیم، در حالی که باید با هم افزایی به دنبال تولید علوم اسلامی باشیم.

صالح در پایان نیز گفت: در حال حاضر شخصیت‌های برجسته و فعال بسیاری داریم که در زمینه وحدت بین حوزه و دانشگاه فعال هستند که شناسایی این شخصیت‌ها می‌تواند کمک زیادی به وحدت این دو حوزه کند لذا باید چنین شخصیت‌های شناسایی شوند و با تبادل علوم، یافته‌ها و دانش در نهایت تولیدات علمی بیشتر شود.

برنامه‌های مشترکی که می‌تواند باعث پیشبرد این وحدت شود عنوان کرد و اظهار داشت: اگر چه این وحدت بعد از انقلاب بیشتر شد اما هنوز نیاز به تلاش بیشتر است و با برگزاری کرسی‌های نظریه‌پردازی، افزایش دیپلماسی علمی بین این حوزه باید وحدت و هم‌افزایی علمی را بین این دو حوزه بیشتر کرد تا به وحدت برسیم.

زلفی گل معتقد است: اگر وحدت و توازن بین حوزه و دانشگاه یکسویه باشد این تعامل حالت کاریکاتوری خواهد گرفت، که برای جلوگیری از شکل‌گیری چنین رابطه‌ی نامتوازنی اگر تفاهم‌نامه رسمی هم بین این دو حوزه تعریف شود شرایط مطلوب‌تر خواهد شد

وی در ادامه هم اظهار داشت: در حال حاضر حضور دانشگاهیان در حوزه تا حدودی ضعیف است و باید این بخش هم مانند حضور حوزه و بیان در دانشگاه تقویت شود.

آیت الله وحدت حوزه و دانشگاه به معنای ادغام این دو حوزه نیست

در ادامه رئیس دانشگاه بوعلی سینا نیز با تأکید بر لزوم تکثیر چهره‌های تأثیرگذاری مانند شهید مفتح، اظهار داشت: وحدت حوزه و دانشگاه لزوماً به معنی ادغام این دو حوزه نیست چه اینکه برای رشد و رسیدن به یک جامعه مطلوب، هم علوم تجربی نیاز است هم مباحث اعتقادی و فکری لذا برای افزایش وحدت حوزه و دانشگاه نباید به دنبال ادغام این دو حوزه باشیم بلکه باید وحدت را در یک هدف واحد یعنی اعتلای جامعه انسانی و اسلامی جستجو کرد و اگر هم حوزه و هم دانشگاه در رسیدن به این هدف واحد، هم‌دیگر را کمک و هم افزایی داشته باشند قطعاً وحدتی که مدنظر است محقق میشود

دکتر منصور غلامی نیز راهکار افزایش این وحدت را، برگزاری سمینارهای علمی در حوزه‌ها عنوان کرد و اظهار داشت: خیلی وقت‌ها نیاز است طلاب علوم دینی نیز با یافته‌های جدید علوم تجربی آشنا شوند و البته عکس این موضوع نیز صدق می‌کند.

میترا عباسی

آیت الله «وحدت حوزه و دانشگاه» راهی که شهید مفتح را آغازگر آن بود و هنوز هم با گذشت حدود ۵ دهه، از مباحث مهم و مورد تأکید حوزه و بیان و دانشگاهیان است،

صاحب نظران هم در حوزه و هم دانشگاه، در این زمینه معتقدند، این وحدت اصلاً به معنی ادغام حوزه و دانشگاه نیست، بلکه قرار است به کمک وحدت، دانشگاه و حوزه، به عنوان دو بال، جامعه را به یک هدف غایی که آن هم رشد و تعالی و اعتلاست برسانند، اما نکته حایز اهمیت این است که علی‌رغم تلاش‌هایی که در این عرصه شده است هم حوزه و بیان و هم دانشگاهیان این میزان وحدت فعلی را مطلوب نمی‌دانند، حالا اینکه تا کنون چه اقداماتی انجام شده است و چه برنامه‌هایی بعد از این لازم است که این وحدت پررنگ‌تر و مطلوب‌تر شود از مباحث مهمی است که در خصوص آن گفت‌وگویی با فعالان این عرصه ترتیب دادیم

آیت الله تعامل حوزه و دانشگاه در حال حاضر نامتوازن و یکسویه است

در گفت‌وگویی که با پروفیسور محمدعلی زلفی گل، به عنوان دانشمند برتر جهان اسلام و مدرس دانشگاه ترتیب دادیم وی معتقد است: برای پررنگ‌تر کردن وحدت بین حوزه علمیه و دانشگاه، تعامل حوزه و دانشگاه باید بیشتر شود که در حال حاضر این تعامل یک سویه است و از حوزه به دانشگاه بیشتر است که البته با تعامل یک سویه نمی‌توان به یک وحدت مطلوب رسید

پروفیسور زلفی گل، برگزاری سمینارها، همایش‌ها و پروژه‌های تحقیقاتی مشترک بین حوزه و دانشگاه، دروس مرتبط بین این دو حوزه و... را از

عین حال ضروری باشد. نشر و تبیین اندیشه‌های بزرگ مردانی چون مفتح در جامعه به ویژه برای نسل جدید با برگزاری چند مراسم و همایش ولو علمی و فرهنگی محقق نمی شود، بلکه باید مجموعه و سازمانی به نام این بزرگوار راه اندازی شود تا این کار ارزشمند متولی خاصی داشته باشد.

بر این اساس تأسیس بنیاد مفتح در استان با توجه به تجربه فعالیت های ثمربخش اینگونه بنیادها و نیز جایگاه و شخصیت شهید مفتح، کاری ماندگار و ارزشمند است که در صورت انجام می تواند منشأ آثار و نتایج خوبی به لحاظ فرهنگی برای استان باشد. از این رو انتظاری روند در راستای روند ارج نهادن به مقام جایگاه علما، دانشمندان و چهره های ماندگار فرهنگی وسیاسی در استان چنین بنیادی با اهتمام ویژه مسوولین و دست اندر کاران تأسیس شود تا گامی موثر تر در جهت معرفی و شناساندن شخصیت علمی، فرهنگی و سیاسی آن عالم بزرگ و شهید والامقام برداشته شود.

